

Nr 284.

Av herr **Granath**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid postverket, telegrafverket och statens järnvägar m. m.

I proposition, nr 239, har Kungl. Maj:t framlagt förslag angående förändring i avseende å löneställning och antal beträffande vissa ordinarie befattningar vid postverket, telegrafverket och statens järnvägar m. m.

Såsom i propositionen framhålles, är densamma baserad på vederbörande verksstyrelsers förslag, vilka föredragande departementschefen — efter erinran bl. a. om motsvarande frågas behandling vid 1938 års riksdag — funnit nu kunna i allmänhet upptagas till slutlig prövning. Förslag om inrättande av i nuvarande tjänsteförteckning icke upptagna befattningar hava dock ansetts icke böra framläggas. »Dylika förslag», fortsätter departementschefen, »torde lämpligen böra upptagas till prövning i ett sammanhang för tjänsteförteckningen i dess helhet, vilket emellertid icke kan ske förrän efter avslutad utredning rörande den del av tjänsteförteckningen, som avser allmänna civilförvaltningen.»

Även om vad sålunda anförts är av beskaffenhet att kunna godtagas för befattningar i allmänhet, finnes det åtminstone en befattning vid här ifrågasvarande verk, nämligen *befattningen såsom föreståndare för postverkets medelsrevision*, beträffande vilken, såsom i det följande skall närmare påvisas, någon tvekan rörande rättmätigheten av en bättre placering på löneskalan än den nuvarande näppeligen synes kunna råda och som därför, oberoende av det i verkligheten rent formella spørsmålet om vilken titel befattningens innehavare skall bära, borde kunna redan av innevarande riksdag givas sin rätta lönegradsplacering.

Frågan om höjning av nu omhandlade befattning från 22:a till 24:e lönegraden framfördes av generalpoststyrelsen till Kungl. Maj:t redan år 1937, då styrelsen till stöd för sin åsikt framhöll i huvudsak följande.

Postverkets medelsrevision förestås av en förste kontrollör, och den mera kvalificerade revisionspersonalen i övrigt utgöres av en revisor samt en kontrollör. Härtill kommer biträdande personal i förste postassistents och postassistents samt lägre tjänstegrad. Revisionsarbetet företer en oavbruten ökning icke blott i omfattning utan ock i svårighetsgrad. Under den senaste tioårsperioden har ett stort antal nya postanstalter med självständig redovisning tillkommit, varigenom antalet medelsräkningar, som varje månad skola granskas å medelsrevisionen, stigit från 308 år 1926 till 368 år 1936 eller med cirka 20 %. Postverkets fasta personal har från år 1926 till år 1936

ökats från 12 827 till 16 426 personer eller med omkring 28 %, och driftkostnaderna hava stigit från omkring 54,7 till omkring 71,4 miljoner kronor eller med ungefär 30,5 %. Tid efter annan ha dessutom nya arbetsuppgifter tillförts revisionen, exempelvis granskningen av räkenskaperna avseende postdiligenstrafiken, granskningen av avlöningslistorna avseende generalpoststyrelsens personal samt från och med den 1 juli 1937 revideringen av utgående familjepensioner. Detta förhållande jämte allt mer och mer invecklade bestämmelser har givetvis medfört en avsevärd ökning av arbetet å revisionen såväl för avdelningens föreståndare som för den övriga personalen. Den ökade befogenhet, som tilldelas postdirektörerna och postmästarna att i avsevärd omfattning meddela beslut i viktiga frågor, har dessutom i hög grad skärpt kravet på granskningspersonalens omdöme, skicklighet och vaksamhet. Vid revideringen åligger det nämligen vederbörande tjänsteman icke endast att siffermässigt granska räkenskaperna utan att sakligt bedöma postdirektörernas och postmästarnas förvaltningsåtgärder, i den mån de avspegla sig i räkenskaperna.

Beträffande omfattningen av det arbete med handläggning av anmärkningsärenden och dylikt, som det här gäller, må vidare nämnas, att medelsrevisionen år 1936 utfärdade omkring 1 300 egentliga anmärkningar, d. v. s. anmärkningar beträffande felaktigheter, som berott på oriktig tolkning av författningsföreskrifter eller andra bestämmelser eller avseende mera komplicerade uträkningar. Från medelsrevisionen expedierades under samma år omkring 600 mindre anmärkningar, avseende rena sifferfel, cirka 700 omföringsbesked i anledning av bokföring å felaktiga titlar samt över 700 skrivelser, föranledda av mindre felaktigheter, som iakttagits under granskningen.

Föreståndaren för medelsrevisionen har självfallet till första åliggande att planlägga, leda och övervaka den övriga revisionspersonalens arbete samt därutöver bland annat att själv handlägga viktigare anmärkningsärenden, i förekommande fall avgiva påminnelser i dylika ärenden och, då under granskningsarbetet gjorts iakttagelser rörande förhållanden, som anses böra föranleda särskild åtgärd från generalpoststyrelsens sida eller eljest komma till dess kännedom, därom avlåta vederbörliga anmälningar och framställningar. Då dessa göromål äro av beskaffenhet att av tjänstens innehavare fordra omfattande författningskunskap, framstående skicklighet i författningstolkning ävensom stor omdömesförmåga, bör befattningen rättvisligen uppflyttas i en högre lönegrad än den 22:a, förslagsvis den 24:e med benämning förste revisor.

Förslaget tillstyrktes reservationslöst av kommunikationsverkens lönenämnd.

Liksom fallet var med flertalet övriga förslag beträffande höjning eller inrättande av nya befattningar vid kommunikationsverken hänsköts frågan om uppflyttning i lönehänseende av föreståndarebefattningen vid postverkets

medelsrevision icke av Kungl. Maj:t till 1938 års riksdag. Motionsvägen bragtes emellertid ärendet under riksdagens prövning och var en bidragande orsak till riksdagens i propositionen åberopade uttalande (riksdagens skrivelse nr 260).

År 1938 upprepade generalpoststyrelsen sitt förslag till höjning av nu ifrågavarande befattning, och även denna gång har en enhällig lönenämnd utan någon invändning tillstyrkt förslaget.

Det må slutligen framhållas, att de för avgivande av förslag angående revision av tjänsteförteckningen vid statens affärsdrivande verk ävenledes förklarar sig anse befattningen vara hänförlig till 24:e lönegraden.

En mera samstämmig uppfattning rörande det berättigade i befattningens höjning torde alltså knappast kunna begäras. Att under sådana förhållanden befattningens föreslagna benämning skall anses lägga hinder i vägen för den berättigade uppflyttningen synes icke rimligt och rätt.

Titeln förste revisor är för övrigt icke den enda tjänstetitel, som kan anses lämpad för befattningens i fråga innehavare. I 24:e lönegraden finnes redan nu titeln överkontrollör. Fråga är, om icke sistnämnda titel är i fullt ut lika hög grad betecknande för de befattningens innehavare åvilande arbetsuppgifterna som förste revisorstiteln. I ett annat uti den åberopade propositionen upptaget, jämförbart fall, nämligen beträffande föreståndaren för bankavdelningens hos generalpoststyrelsen kontrollavdelning, har också titeln överkontrollör föreslagits.

Under åberopande av det anförda hemställes alltså, att riksdagen måtte besluta,

att befattningen såsom föreståndare för postverkets medelsrevision skall uppflyttas i 24:e lönegraden med benämning överkontrollör och förty antalet av följande befattningar vid postverket fastställas sålunda:

överkontrollör	10 och
förste kontrollör	14.

Stockholm den 13 april 1939.

P. Granath.

